

עלון תורני שכונת

בעזה"ה

אגדה של תורה

גליון 811

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"ו יוסף חיים אור-יהודה ת"ז

פתיח האהל

כל ימיו של הגאון הקדוש מהרי"ל

דיסקין זצ"ל - "השרף מבריסק" שהאיר

את שמי ירושלים לפני כמאה שנים, היו

קודש לה' ולא הסיח דעתו מהעיון בתורה

ומדבקותו בבוראו אף לרגע קט. בעת הארוחות בביתו

הסבו אורחים רבים לשולחנו, אך הוא עצמו לא נטל את

ידיו, אלא אכל אכילת ארעי וישב בראש השולחן כשהוא

שקוע בתלמודו. יום אחד, בשעת הארוחה, ננער לפתע

וקם ממקומו, פסע לירכתי השולחן והתיישב שם. הכל

הפנו אליו את מבטם. התברר שהרב הבחין בקשיש חסר

שיניים שהתקשה בלעיסת הלחם, בצע לו השרף את

הפרוסה, הסיר את הקרום הקשה, והגיש לו את החלק

הרך במאור פנים. כשסיימו הסועדים והלכו לדרכם פנה

אליו בן ביתו, הגאון רבי דוב בער גרוסברג זצ"ל, וביקש

רשות לשאול שאלה: "הן שקוע היה הרב בלימודו, כיצד

הבחין אפוא בכך שהישיש מתקשה באכילה?" "יפה

שאלת" אישר השרף, "אך מדוע נזכרת לשאול כאן, מדוע

לא הקדמת לשאול שאלה זו בפרשת "וירא"? נבדך

השואל: "בפרשת 'וירא' מה יש לשאול בה? והשרף

הסביר: "הרי בפרשת וירא מסופר שהבורא יתברך נגלה

לאברהם אבינו, היש לנו מושג בנועם הנבואה

וברוממותה? היש לנו מושג מהי הדבקות העילאית לה

זוכה הנביא בעת הנבואה, עד כדי ביטול כל חושיו...?

והנה בעיצומה של ההתגלות ראה אברהם אבינו שלושה

אנשים עובדי אורח, ורץ להכניסם בצל קורתו, מדוע שם

לא שאלת כיצד הבחין וכיצד ראה?" השתאה רבי דוב

בער אכן, שאלה כהלכה. "אלא מה?" ענה השרף, "שם

וכאן התשובה אחת היא:

כשצריך לעשות חסד – רואים!!!

שבת שלום

שמשון אליעזר פוקס

"אולי יש חמישים צדיקים בתוך העיר", מתחנן אברהם אבינו לפני הקב"ה לבל יחריב את סדום אולי 45 אולי 40 אולי 30 אולי 20 אולי אפילו תשעה צדיקים - שביחד עם ריבונו של עולם - יהיו מניין, עשרה, לא נמצאו לרפואה, וסדום נחרבה. נתאר לעצמנו, הרבה הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל בקול רם, שהיו בסדום עשרה צדיקים שבשלהם יינצלו כל בני סדום. עשרה אברכי כולל. האם היו תושבי סדום יודעים מאיזה גזר דין מוות ניצלו בשל אותם לומדי התורה שהגינו עליהם? מן הסתם שלא. לבטח אף היו מבזים אותם ומכנים אותם 'פרזיטים', 'אוכלי-חינם', 'דוסים' ושאר כינויי חובה שלצערנו מוכרים לנו היטב. אף לא אחד היה חושב לעצמו לנהוג כבוד במצילי חייו וחיי משפחתו מגזירה נוראית, שבאה בעקבות מעשי רשע כה רבים חז"ל בגמרא שואלים, כל הזמן אנו שומעים את הביטוי "אפיקורוס", מיהו אפיקורוס זה? עונה רב יוסף תשובה מזעזעת: זה שאומר על תלמידי החכמים שלומדים תורה 'מה מועילים לנו החכמים? לעצמם הם לומדים'. לומדי התורה שמקריבים כמעט את כל חייהם ללימוד התורה, מוותרים על הנאות העולם בחלקן הגדול, שיחם ושיגם הוא סביב דברי התורה וממנה מושפעים אורחות חייהם – הם המזוזות שלנו בעולם הזה. לא מדובר כאן רק על אלו שהצליחו לנתק את עצמם מכל ענייני העולם הזה והם מוקדשים כליל לה'. גם בחור צעיר שבמקום לשחק כדורגל עוד שעה, במקום להשתעשע במשחק מחשב חדשני - שם פעמיו לבית המדרש ומשקיע עצמו בלימוד - גם הוא מזוזה שמגינה על בני עירו, תושבי ארץ ישראל וכל מיליארדי בני האדם בעולם מאסונות, צרות ומחלות.

זמני השבת
הדלקת נרות מוצאי שבת
5:24 4:25
נא לטמור על קדושת חגליו
אין לקרוא בשעת התפילה
5:58

חורף זו העונה בה האנשים מנסים לחמם את הבית לאותו חום שעליו התלוננו כל הקיץ.

התחזית למחר צפויה יום בהיר עם מעט עננים
30% סיכוי לגשם 10% סיכוי לערפל ו- 70% סיכוי שהחזאי טועה.

אדם נכנס למסעדה טבעונית.
 ושואל את המלצר: על מה אתה ממליץ?
 המלצר: שיפודי התקווה, מאה מטר מפה.

אחד נכנס לבית משוגעים שומע שיחה מעניינת:

משוגע א': "הואי אתה לא מאמין! אלוקים אמר לי אישית שאני המשיח".
משוגע ב': "שקרן בחיים לא אמרתי לך דבר כזה!"

מה השאלה הכי מטומטמת שניתן לשאול בחנות עתיקות?
 תשובה: מה חדש

שאלות מיותרות שמלצרים שואלים את הסועדים:

אתם שניים? לא. אנחנו שלושים, יש עוד עשרים ושמונה סועדים בלתי נראים מאחורינו.
רוצים לשבת? לא תודה. ישבנו בבית. נאכל בעמידה בחצר.
תרצו להזמין? לא. נשב כאן שעתיים, נסתכל על אנשים אוכלים ואז נחזור הביתה.
לפנות לך את זה? לא, אני מעדיף להישאר עד סוף הארוחה עם צלחת שיש עליה שני עלים, קצת שאריות של תפוח אדמה ועצמות שיש עליהם רוטב.
חשבון? לא. הסימן הזה שעשיתי הרגע עם היד אומר שאני רוצה מחברת ועט. חשבתי להתחיל לכתוב יומן.

אמא אמרה לי ללכת אחרי החלומות שלי אז חזרתי למיטה

איש אחד הגיע לבית של משוגע שמסביבו מפוזרים גרגירי מלח. הוא דפק בדלת ושאל את מי שפתח לו "למה יש לך מסביב כל הבית מלח?"
 "אני מגרש קרנפים!"
 "אין כאן שום קרנף."
 "אתה רואה שזה עוזר!"

פעם אחת ילד אומר לאחיו:
אתה יודע, יש לנו הכל בבית.
אחיו שואל אותו בהפתעה: איך אתה יודע?
ואז אחיו עונה לו: בגלל שאתמול הבאתי צב לבית ואמא אמרה שרק זה היה חסר.

בכל ענייני העלון אפשר לפנות למייל:
 8444774@Gmail.com

אהל לחידוש

חידושים ופגנים לשולחן השבת

"וימחר אברהם האוהלה... לוי ועשי עוגות"

מעניין לראות שאברהם אבינו אפה עוגות ואילו לוט אפה מצות. נשאלת השאלה: מדוע בחר אברהם בעוגות ולוט בחר לאפות מצות. מתרץ בספר מעגלי צדק: מבואר בחז"ל שהמלאכים באו בפסח. וישנה הלכה שאין אופין "פת עבה" בפסח מחשש שמא תחמיץ, ואולם מצינו שבבית המקדש יכלו הכוהנים לאפות פת עבה בפסח כיון שהיו זריזים אין חשש שתחמיץ הפת למרות עובייה ועל פי זה הוא מתרץ את שאלתנו: אברהם אבינו זריז היה, שהרי ממנו למדים אנו את מאמר חז"ל: "זריזים מקדימים למצוות" שנאמר: "וישכם אברהם בבוקר", ולפיכך יכל אברהם לאפות עוגות בפסח - פת עבה, שמחמת זריזותו אין חשש שתחמיץ. אך לוט שלא "הצטיין" בזריזות, היה ביכולתו לאפות רק מצות ולא עוגות מחשש שמא יחמיצו... כדי לאמוד "מהי זריזות" אצל גדולי ישראל נביא סיפור נפלא: מסופר שעל שולחנו של הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל התגלו המלצות רבות שכתב במשך שנים לאישים שונים ואלו לא נשלחו ליעדם. כששאלו את הרב לפרש הדבר השיב בפשטות: "דעו! החלטתי ללכת בעקבותיו של הסבא מנובהרדוק - רבי יוסף יוזל הורביץ זצ"ל, מסופר שכאשר הגיע לעיר אדם גדול ונתעורר אצלו ספק אם ללכת לקבל את פניו או להישאר בבית, נהג הוא קודם כל ללבוש את מעיל הפרווה, ולצאת מן הבית אפילו ביום מושלג וקר ולהגיע עד אותו מקום, ושם להחליט אם לקבל את פני אותו נכבד... הדבר נבע מכך, שאם היה שוקל את הדבר בביתו, היה מצטרף צד חזק למערכת השיקולים אודות הקושי והעצלות לצאת ביום זה ובפרט במצבו... ולכן החליט תחילה לצאת לאותו מקום, שמערכת השיקולים תהיה נקייה מכל עצלות..." אף אני - סיים רבי איסר זלמן - כשמבקשים ממני לכתוב המלצה לדבר מה, תחילה אני מזדרז לכתוב את ההמלצה, בכדי שלא תכנס למערכת השיקולים שלי העצלות שלא לכותבו ולטרוח בדבר. לאחר שאני כותב ואני נקי מעצלות זו, אני שוקל אם ראוי לתת את ההמלצה או להשאירה על שולחני... זו היא זריזות המונעת עצלות.

"אל תביט אחריו ואל תעמד בכל הכבר ההרה המלט"

מובא בספר 'שפתי דעת' לבעל ה'כלי יקר': לוט היה בעל צדקה ביחס לאנשי סדום שהיו רחוקים מן הצדקה. והיה לוט סבור שדי לו בזה שהוא צדיק ביחס אליהם, ועל כן לא ראה צרך לשפר ולתקן עצמו עוד יותר, והתיר לעצמו להישאר במצבו. אמר לו המלאך: "אל תביט אחריו" - אל מעשי סדום הגרועים ממך ואל תסתפק להיות צדיק ביחס אליהם, אלא "ההרה המלט" - הבט אל אברהם הצדיק והשתדל להתעלות כמעלותיו.

אהל המעשה

וה' פקד את שרה כאשר אמר

מעשה שהיה ביהודי שטרם זכה להיפקד בזרע של קיימא, וכבר עברו 16 שנה מנישואיו! והנה, ביום א' דראש השנה, החליט לקנות 'מפטיר חנה', הידוע בסגולתו להיפקד בבנים. היה זה בראש השנה שחל בשבת, בו יש שבעה קרואים, וכאשר עמד אחד המתפללים לעלות לעליית שישי, ניגש אליו לפתע אחיו ואמר לו: "אני קניתי שביעי, ואיך אעלה אחריו?" הרי אין עולים לתורה שני אחים זה אחר זה, (כמבואר באו"ח קמ"א) ומכיוון שבבית הכנסת ההוא אין נהוג לעשות 'הוספות' בקריאת התורה, פנה אפוא השביעי אל מיודעו שקנה מפטיר השניים לא הכירו זה את זה, שטח לפניו את הבעיה שנתגלתה עם אחיו, וביקש: "תוכל בבקשה להחליף עמי את העליות... תעלה אתה שביעי ואני אעלה מפטיר?...". השואל לא ידע כמובן שבעל המפטיר הוא חשוך-בנים, ולכן קנה דווקא את המפטיר. האיש שקנה את המפטיר נדהם למשמע השאלה, וחשב בליבו: הרי כל חפצי היה במפטיר חנה, וכמה מאמצים עשיתי עד שהשגתי אותו, ואיך אוותר עכשיו על המציאה הגדולה הזו! אך בכל זאת השיב בחיוב: "בבקשה, תוכל לעלות במקומי". ואכן כך היה; חשוך-הבנים עלה לשביעי, והאח שקנה את השביעי עלה למפטיר חנה. לאחר התפילה, חשב אותו אח בליבו, מה עשיתי, איך עלה על דעתי לבקש מהיהודי לוותר על המפטיר, ואולי רצה דווקא בעלייה זו?... תוך כדי הדברים, פונה אליו מאן - דהוא ולוחש באוזניו: "לא נעים לי לומר, אך פלוני שרכש מפטיר חנה, הינו חשוך בנים, וממתין לישועה כבר 16 שנה...". כעת האיש הזדעזע וליבו נקרע לגזרים. הוא מיהר לפנות אל חשוך-הבנים ולהתנצל, "איני יודע איך אמצא כפרה למעשה החמור שעשיתי...". ברם, הלה הרגיעו: "אין על מה להתנצל, עשיתי זאת בלב שלם... ראה נא, כבר ניסיתי סגולות רבות כדי להיפקד, אך עדיין לא ניסיתי את סגולת הווייתו. חלפה שנה מאז המעשה. ביום א' דראש השנה מגיע אותו חשוך-הבנים לבית הכנסת, ובפתח ממתין לו היהודי שעלה אשתקד במקומו למפטיר חנה, ואומר לו בבכי: "תראה, במשך כל השנה כולה אני 'סוחב' את הדבר הנורא שעשיתי לך לפני שנה. ליבי נקפני ממש יום יום... אל תקנה מפטיר חנה היום, החלטתי לקנות עבורך השנה את המפטיר מכספי. "לא צריך"... לא צריך, הכל בסדר" קטעו האיש. אך הלה ממשיך להתעקש: "אתה חייב לקבל ממני את המפטיר, אולי בכך תהיה לי כפרה על מעשיי". - "אבל אני מסביר לך ידידי היקר - לא צריך! - מה פרוש לא צריך?" חשוך-הבנים דאשתקד מחיך מלוא פיו ומשיב: "לפני שלושה חודשים נולדו לי בסייעתא דשמיא תאומים..." (ופריו מתוך)

יהודי אחד בא למרן החזון איש זי"ע, ואמר שהוא רוצה לאסוף כסף עבור איזה ענין. הוא רוצה לנסוע לתל אביב לעשיר מסוים, ומבקש מהחזון איש שיתן לו מכתב בקשה לעשיר ההוא שיתמוך בו. וכמובן, שכאשר יבוא עם מכתב של החזון איש - וודאי שכל השערים יפתחו וזה יועיל לו. החזון איש כתב, וכדרכו בכתיבת מכתבים שלא היה כותב 'לכבוד' עם שמו של מקבל המכתב, אלא מתחיל "שלוי וכו"ס", וכך עשה גם כאן. וכלשונו הקדוש כתב את תוכן העניין, סיים בברכה, ומסר את המכתב למבקש, ואמר לו: "מטעם כמס, שלא אתה יודע ולא אני יודע, דע שהמכתב הזה הוא בלעדי, רק לגביר ההוא. תשתמש במכתב, ואחר כך - או שתשאיר את המכתב אצלו, ואפילו אם תיקח את המכתב חזרה - אל תלך עם זה לאחרים." ההוא נסע לתל אביב אל העשיר ונתן לו את המכתב. העשיר התרגש, הנה הוא קיבל מכתב מהחזון איש, הרי תרומה יפה מאוד, ולא השאיר לעצמו את המכתב אלא המבקש לקח את המכתב איתו. כשיהמתרים יצא, חשב לעצמו: הנה יש לי כזה נכס ביד, כזה מכתב מהחזון איש, והרי פה הצלחתי עם המכתב הזה, אם כך אלך עם המכתב הזה לעוד אנשים בתל אביב. הוא ממש לא קיים בזה את מה שהחזון איש אמר לו באופן ברור: "אל תלך עם המכתב הזה לאחרים", אבל אחרי שראה שהוא כל כך הצליח - הוא לא היה יכול להתגבר על יצרו. הוא לא חשב מה יהיה אחר כך, איך יתנצל על מעשהו זה. כמו שבן אדם מתנהג בשעה שהיצר הרע תוקף אותו, הוא לא ראה את הנולד, מה יהיה אחר כך. ואכן, ממחשבה למעשה. הוא הלך לעוד כמה אנשים בתל אביב עם המכתב הזה, וכמובן שהצליח. בדרך, בחזרה לביתו, כשנסע באוטובוס הוא החיל לחשוב: 'שיקרתי את החזון איש? אמנם בכיס יש לי סכום מכובד, אבל מה זה, עברתי על דעת החזון איש, איזה פנים יש לזה? אם החזון איש אומר שלא להשתמש... לאט לאט החלה החרטה לאכול אותו, עד שהחליט שאין עצה אחרת מלבד ללכת לחזון איש ולספר את הסיפור. דבר מאוד לא נעים ללכת לחזון איש ולהגיד לו: "חטאתי, עויתי, פשעתי. הרב אמר ללכת רק לאותו עשיר, אולם לא יכולתי לעמוד כנגד יצרי, והשתמשתי במכתב" וכו', והתכוון מי יודע איזה דברי תוכחה החזון איש יגיד לו. כמובן שכל אותו הלילה הוא לא ישן מרוב חרטה וכאב, ולפנות בוקר השכים קום והלך למנין של החזון איש כוונתיקין, וחכימה שיגמרו את התפילה, ועמד באימה וביראה.

אחר סיום התפילה, הוא רצה להיכנס לחזון איש לשטוח לפניו את הענין, וכך הוא עמד במצב לא נעים בכלל. והנה, אחר התפילה החזון איש רואה אותו, ומיד קרא לו. הוא לא ידע מה הולך להתרחש כאן. החזון איש אמר לו: "זה לא כלום, אני ידעתי שזה יהיה כך." הוא לא דיבר בכלל. החזון איש רק ראה אותו. הוא הרי לא בא אף פעם להתפלל כוונתיקין אצל החזון איש, מה פתאום היום הוא הגיע? בשביל מה הוא בא? בשביל לבקש ברכה? בשביל מה הוא בא עכשיו? הבין החזון איש מיד את כל העניין, וככה עוד לפני שהספיק לפתוח את הפה לומר מה הוא תכנן להגיד, אמר לו החזון איש: **'זה שום דבר, אני ידעתי שכך יהיה'**. כמה טונות של צער וכאב ירד לו מהלב, זה השיא של מידות טובות.

מה בן אדם אחר היה עושה? בן אדם אחר היה דבר ראשון מתלבש בארשת קפדנית ואומר: מה יש לך להגיד? אה? מה יש לך להגיד? מושיב את הנאשם על ספסל הנאשמים, שיעמוד ויאמר כל מה שיש לו להגיד. אחר כך, מתחיל לחזור על מעשהו בפרוטרוט, כמו שעושים בפרשת סוטה, ולסיכום הוא אומר לו ומה יצא ממך? מה יצא ממך אם אתה כזה שקרן? מה יצא ממך במשך החיים? לאן תגיע עם השקרים שלך? כל אדם אולי, אבל לא החזון איש. (דרשו)

שם אבותי

בשיעור שנערך בענייני שם האדם נשאלתי שאלה מעניינת והרי היא לפניכם :
הרי ישמעאל בנו של אברהם אבינו, מתואר במקרא כדמות שלילית
ו"פרא אדם". והרי למדנו שאין ראוי לתת שם של אדם רשע.

ואם כן איך זה שמצאנו בהיסטוריה היהודית שהיו הרבה חכמים וצדיקים שנקראו
בשם **ישמעאל**, כמו רבי ישמעאל בן אלישע הכהן הגדול שהיה אחד מ'עשרת הרוגי מלכות'
ורבי ישמעאל שהיה עמיתו של רבי עקיבא ועוד?

להלן תשובתי: אכן אסור לתת לילד שם של אדם רשע, כמו שלמדו חכמים מהפסוק בספר משלי
"שֵׁם רָשָׁעִים יִרְקָב". נתינת שם של דמות שלילית עלולה להשפיע לרעה על אופיו של הילד והאיש
שהוא שיגדל להיות. מסיבה זו חז"ל אמרו לא לתת לילד את השם נמרוד, וכן שמות כמו עֶשָׂו, או
הָמָן וכדומה.

אז למה כן נותנים את השם ישמעאל? כי זה הכוח של עשיית תשובה.

לדעת חלק מחז"ל ישמעאל, בנו של אברהם, שבחלק נכבד מחייו אכן היה איש רע מעללים, עשה
תשובה לפני מותו ובכך הפך להיות איש צדיק, וממילא אין בעיה לתת את שמו לילדינו.
והסבר נוסף לתופעה בה צדיקים נקראים בשם זה: כי הוא שם 'אלוקי' השם ישמעאל איננו שם רגיל
שנתנו הורים הוא ניתן על ידי אלוקים. וכך מתארת התורה את סיפור לידתו של ישמעאל: לאחר
שְׁהָרָה, אימו של ישמעאל, ברחה מביתו של אברהם, "וַיִּמְצָאָהּ מֶלֶאכָה ה' וַיֹּאמֶר לָהּ מֶלֶאכָה ה' הֲנֵנִי הָרָה
וְיִלְדֶּתְךָ בֶּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי שָׁמַע ה' אֶל עֲנִיָּה". כלומר, לא הגר המצרית בחרה לקרוא לבנה
ישמעאל, אלא אלוקים, כפי שמסר לה מלאך ה' אם כן, למרות שהבן שנולד להגר אכן היה איש רשע,
אין זה מעיד על משמעותו של השם ישמעאל. הוא היה רשע לא בגלל השם שניתן לו אלא למרות
זאת. מי שבחר לקרוא לבנו ישמעאל, לא קורא לו על שמו של אותו רשע, אלא נותן לו שם שאותו
מסר מלאך ה' שגם פירש את המשמעות החיובית שהוא מבטא: "ישמע א-ל" שהקב"ה יקשיב ויאזין
לתפלותינו ובקשתנו.

לבריאות ברכה והצלחה
סמ' בן חילוזה
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סגורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכניס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - 16:20

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
שאול סאלם בן נגיס ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו
יחזקאל בן ברטה ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30 מנחה - 16:20 ערבית - 17:00

שיעורי תורה שעה לפני מנחה

רב ביהכנ"ס הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א - יום א' ב' ד'
הרב שמשון פוקס שליט"א - יום ג' הרב נאור דרשני שליט"א - יום ה'
הרב רפאל עגיב שליט"א - יום ה' בשעה 20:00

תפילות שבת חודש:

שיר השירים - 16:05 מנחה - 16:20 קבלת שבת - 16:40

שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30 מנחה ב' - 16:10 ערבית - 17:15

שיעורי תורה בשבת: הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00

ערבית מאוחרת: יום ב' 20:50 יום ד' 20:50 יום ה' 20:30

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00

מנחה וערבית (סמוכות) 16:25

בשעה 17:30 שיעור

מהרב דניאל קמחי שליט"א

שיעורי תורה אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א